

Eks. 12. aug. 2017 Løsningsforslag.**Oppgave 1. Flervalgsspørsmål**

Oppgave:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Rett svar:	C	D	E	D	C	E	D	E	E	C
Oppgave:	11	12	13	14	15	16	17	18		
Rett svar:	C	B	D	A	C	C	B	A		

Detaljer om spørsmålene:

1-1. C. La $F = kq^2/a^2$ der $k = (4\pi\epsilon_0)^{-1}$ og a er sidekant i kvadratet, diagonalen er da $a\sqrt{2}$. Tiltrekkende kraft mot venstre: F . Tiltrekkende kraft nedover: $3F$. Frastøtende kraft på skrå oppover mot høyre: $F \cdot 2\sqrt{2}/(\sqrt{2})^2 = \sqrt{2}F$, med horisontalkomponent og vertikalkomponenter begge $\sqrt{2}F \cdot \sin \pi/4 = F$. Resultantkraftera er da null horisontalkomponent og vertikalkomponent $2F$ retta nedover. Dermed pil C.

1-2. D. Potensialet er høyest nærmere den positive ladningen og lavest nærmere den negative, null midt i mellom.

1-3. E. $Q = CV = \epsilon_r \epsilon_0 A/d \cdot V$. Spenningen er konstant 100 V og permittiviteten øker, derfor øker Q .

1-4. D. Begge har potensial $V(R) = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 R}$ på overflata. For kule 1 er all ladning ved dette potensial og $U_1 = \frac{1}{2}V(R)Q = \frac{1}{8\pi\epsilon_0} \frac{Q^2}{R}$, som oppgitt. For kule 2 er ladningen fordelt på gradvis stigende potensial $V(r)$ innover i kula, den må derfor ha høyere totalenergi $U_2 = \int_{\text{kule}} \frac{1}{2}V(r) dq > \frac{1}{8\pi\epsilon_0} \frac{Q^2}{R}$. Alle alternative uttrykk inneholder $\frac{Q^2}{R}$, og vi ser at det er kun alternativet D som har $U_2 > U_1$: $3/20 > 1/8$. Trenger altså ikke gjøre vidløftige utregninger.

1-5. C. \vec{D} forandrer seg ikke ved grensesillet da det ikke er frie ladninger der: 3 riktig
 \vec{P} er størst (2x så stor) der relativ permittivitet ϵ_r er størst, dvs. i øvre lag: 1 er riktig.

1-6. E. Det er ingen kraft på magnetisk materiale i homogent magnetisk felt. Forresten er også dreiemomentet $\tau = \vec{\mu} \times \vec{B} = 0$ fordi magnetisk moment $\vec{\mu}$ er parallelt med B -feltet (men det var det ikke spørsmål etter).

1-7. D. De to parallellekretsene har ingen vekselvirkning med hverandre, dvs. svar er uavhengig av høyre delkrets. Venstre kondensator har spennin $V_0 = 9,0 \text{ V}$, kapasitans $C_6 = 6 \mu\text{F}$ og dermed ladning $Q_6 = C_6 \cdot V_0 = 54 \mu\text{C}$.

1-8. E. Magnetisk kraft $\vec{F}_B = q\vec{v} \times \vec{B}$ er null når farten er null.

1-9. E. Ifølge høyrehåndsregelen vil H -feltet ha samme retning fra de to ledningene mellom ledningen (normalt på papirplanet). Utenfor hver av ledningen vil H være i motsatt retning, men den nærmeste ledningen gir sterkest H -felt.

1-10. C. Under bevegelsen avtar magnetfluksen nedover, ifølge Lenz' lov induseres strøm som opprettholder fluksen nedover, dvs. med klokka. Indusert spennin er $V = \mathcal{E} = \dot{\Phi}_B = B\dot{A} = BLv$ og strøm $I = V/R = BLv/R = 1,50 \text{ T} \cdot 1,00 \text{ m} \cdot 2,0 \text{ m/s} / 20,0 \Omega = 0,15 \text{ A}$.

1-11. C. Magnetfeltet B har inni strømsløyfa retning ned i papirplanet (høyrehåndsregel) og øker med tida idet I øker. Den magnetiske fluks Φ_B øker altså nedover, og ifølge Lenz' lov induseres en sløyfeststrøm som gir en magnetisk fluks oppover, ergo må strømretningen være mot klokka. I avstand r fra rett leder er $B = \mu_0 I / (2\pi r)$ og Faradays lov gir (integral over sløyfa) $\mathcal{E} = -\frac{\partial \Phi_B}{\partial t} = -\frac{\partial}{\partial t} \int B dA = -\frac{\mu_0}{2\pi} \frac{\partial I}{\partial t} \int \frac{b dr}{r}$, altså prop. med $\frac{\partial I}{\partial t} = k$.

1-12. B. Magnetfeltet B har rundt strømsløyfa retning ned i papirplanet (høyrehåndsregel). Under bevegelsen reduseres sløyfas magnetiske fluks Φ_B nedover, og ifølge Lenz' lov induseres en sløyfeststrøm som opprettholder fluks nedover, ergo må strømretningen være med klokka. Strøm mot høyre i øvre del gir tiltrekking til den rette lederen med strøm i samme retning, mens strøm mot vensre i nedre del gir frastøtning.

1-13. D. I er vanlig (lednings)strøm, mens andre ledet representerer forskyvningsstrømmen (pga. endring i elektrisk fluks Φ_E). Dimensjonsmessig ser vi lett at vi må dividere bort μ_0 for å få strøm.

1-14. A. Innenfor en tenkt sirkel Γ med radius r vil med tida fluksen Φ_B øke nedover. Det vil da induseres en ems. som ville gi en strøm mot klokka, fordi da induseres B_{ind} oppover som motvirker økende Φ_B (Lenz' lov). Da vil i pkt. a \vec{E} har retning mot venstre, negativ x -retning.

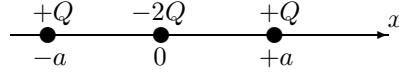
1-15. C. Strømmampl. $|I| = |V|/|Z|$ der impedansen $Z = R + i\omega L + 1/(i\omega C)$. Pga. leddet $1/(i\omega C)$ (og altså kapasitansen) får Z svært stor verdi og strømmamplituden veldig liten verdi når $\omega \rightarrow 0$.

1-16. C. For seriekopling er $Z = Z_1 + Z_2 + Z_3$. Her er $Z_1 = Z_2 = \frac{1}{i\omega C}$ og (parallelkoppling) $\frac{1}{Z_3} = 3 \frac{1}{1/i\omega C} = 3i\omega C$. Dermed er $Z = \frac{2}{i\omega C} + \frac{1}{3} \frac{1}{i\omega C} = \frac{7}{3} \frac{1}{i\omega C}$.

1-17. B. Sammenliknet med formen $E_0 \sin(kx + \omega t)$ ser vi at $\omega = 2,4 \cdot 10^6 \pi \cdot 3,0 \cdot 10^8 \text{ s}^{-1}$ og $f = \omega/(2\pi) = \frac{1}{2} \cdot 2,4 \cdot 10^6 \cdot 3,0 \cdot 10^8 \text{ s}^{-1} = 3,6 \cdot 10^{14} \text{ Hz}$.

1-18. A. $u_E = \frac{1}{2}\epsilon_0 E^2$ og $u_B = \frac{1}{2} \frac{1}{\mu_0} B^2 = \frac{1}{2} \epsilon_0 c^2 \left(\frac{E}{c}\right)^2 = \frac{1}{2}\epsilon_0 E^2 = u_E$.

Oppgave 2. Punktladninger

a) Elektrisk felt på x -aksen for én punktladning i $x = 0$ er $\vec{E}(x) = (4\pi\epsilon_0)^{-1} \frac{Q}{x^2} \hat{i} = k \frac{Q}{x^2} \hat{i}$. For disse tre punktladningene når $x > a$:

$$\vec{E}(x) = k \left(\frac{Q}{(x+a)^2} + \frac{-2Q}{x^2} + \frac{Q}{(x-a)^2} \right) \hat{i} \quad (1)$$

evt. sammenfattet til én brøk (ikke påkrevd):

$$\begin{aligned} E(x) &= kQ \frac{x^2(x-a)^2 - 2(x+a)^2(x-a)^2 + (x+a)^2x^2}{x^2(x+a)^2(x-a)^2} \\ &= kQ \frac{x^4 - 2x^3a + x^2a^2 - 2(x^4 - 2x^2a^2 + a^4) + x^4 + 2x^3a + x^2a^2}{x^2(x^2 - a^2)^2} \\ &= kQ \frac{6x^2a^2 - 2a^4}{x^2(x^2 - a^2)^2} = kQ \frac{2a^2(3x^2 - a^2)}{x^2(x^2 - a^2)^2}. \end{aligned} \quad (2)$$

b) Kan beregnes på ulike måter. Det enkleste er å summere energi parvis over ladningene og bruke oppgitt $V(r) = kQ/r$ for punktladning. Potensialet (energi per ladning) i $x = 0$ fra ladningen Q i $x = -a$ er kQ/a , slik at energien mellom de to ladningene i $x = -a$ og $x = 0$ er $k \frac{Q(-2Q)}{a}$. Osv. for de to andre parene gir totalt

$$U = k \left(\frac{Q(-2Q)}{a} + \frac{Q Q}{2a} + \frac{(-2Q) Q}{a} \right) = -\frac{7}{2} k \frac{Q^2}{a}.$$

Eller ved å beregne energien ved å plassere inn én og én ladning. Første ladning, la oss velge $-2Q$, plasseres inn gratis uten energi. Etter plasseringen er potensialet i $x = -a$ lik $k \frac{-2Q}{a}$. Potensial i et punkt er energi per ladning, slik at energi for å plassere inn påfølgende $+Q$ ved $x = -a$ blir $\left(k \frac{-2Q}{a}\right) \cdot Q = k \frac{-2Q^2}{a}$.

Når disse to ladningene er plassert er potensialet i $x = a$ lik $k \frac{-2Q}{a} + k \frac{Q}{2a} = -k \frac{3}{2} \frac{Q}{a}$ og energi for å plassere inn $+Q$ ved $x = -a$ er $\left(-k \frac{3}{2} \frac{Q}{a}\right) \cdot Q = -k \frac{3}{2} \frac{Q^2}{a}$. Dermed er total energi

$$U = k \frac{-2Q^2}{a} - k \frac{3}{2} \frac{Q^2}{a} = -\frac{7}{2} k \frac{Q^2}{a}.$$

Eller tredje mulighet, fra $U = \frac{1}{2} \sum q_i V_i$ summert over alle tre ladningene og der V_i er totalt potensialet fra de to andre ladningene, dvs. ferdig oppbygd ladning:

$$U = \frac{1}{2} k \left[Q \left(\frac{-2Q}{a} + \frac{Q}{2a} \right) + (-2Q) \left(\frac{Q}{a} + \frac{Q}{a} \right) + Q \left(\frac{-2Q}{a} + \frac{Q}{2a} \right) \right] = \frac{kQ^2}{2a} \left[-2 + \frac{1}{2} - 4 - 2 + \frac{1}{2} \right] = -\frac{7}{2} k \frac{Q^2}{a}.$$

c) Når $x \gg a$ vil vi fra uttrykket (2) få

$$\vec{E}(x \gg a) \approx kQ \frac{2a^2 \cdot 3x^2}{x^6} \hat{i} = kQ \frac{6a^2}{x^4} \hat{i},$$

Dersom du bruker uttrykket (1) må du skrive litt om:

$$E(x) = k \left(\frac{Q}{(x+a)^2} + \frac{-2Q}{x^2} + \frac{Q}{(x-a)^2} \right) = k \frac{Q}{x^2} \left[\left(1 + \frac{a}{x}\right)^{-2} - 2 + \left(1 - \frac{a}{x}\right)^{-2} \right].$$

Bruk av den oppgitte approksimasjonen gir

$$E(x) \approx k \frac{Q}{x^2} \left[1 - 2\frac{a}{x} + 3\left(\frac{a}{x}\right)^2 - 2 + 1 + 2\frac{a}{x} + 3\left(\frac{a}{x}\right)^2 \right] = k \frac{Q}{x^2} \left[6\left(\frac{a}{x}\right)^2 \right]$$

I begge tilfeller er altså i oppgitt uttrykk konstanten $c = 6a^2$ og eksponenten $n = 4$.

Oppgave 3. Kulekondensator

a) Beregner først elektrisk fluksstetthet \vec{D} , siden denne er uavhengig av dielektrisk materiale: Gauss lov $\oint \vec{D} \cdot d\vec{A} = Q_{\text{encl}}$ mellom kuleskallene, $r \in [a, 3a]$, der $Q_{\text{encl}} = Q$, gir

$$D \cdot 4\pi r^2 = Q \quad \Rightarrow \quad \vec{D} = \frac{q}{4\pi r^2} \hat{\mathbf{r}}.$$

Ellers i rommet er $Q_{\text{encl}} = 0$ for Gaussflata slik at $\vec{D} = 0$ for $r \notin [a, 3a]$.

Dette gir

$$\vec{E}(r) = \begin{cases} \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 r^2} \hat{\mathbf{r}} & \Leftarrow r \in [a, 2a] \\ \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 r^2} \hat{\mathbf{r}} & \Leftarrow r \in [2a, 3a] \\ \vec{0} & \Leftarrow r \notin [a, 3a]. \end{cases}$$

b)

$$V(a) - V(3a) = - \int_{3a}^a \vec{E}(r) dr = - \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \left(\int_{3a}^{2a} \frac{dr}{r^2} + \frac{1}{\epsilon_r} \int_{2a}^a \frac{dr}{r^2} \right) = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{1}{2a} - \frac{1}{3a} + \frac{1}{\epsilon_r} \left(\frac{1}{a} - \frac{1}{2a} \right) \right) = \frac{Q}{8\pi\epsilon_0 a} \left(\frac{1}{3} + \frac{1}{\epsilon_r} \right)$$

c) For $r \in [a, 2a]$ er

$$\vec{P}(r) = \vec{D} - \epsilon_0 \vec{E} = \vec{D} - \epsilon_0 \frac{\vec{D}}{\epsilon_r \epsilon_0} = \left(1 - \frac{1}{\epsilon_r}\right) \vec{D} = \frac{\epsilon_r - 1}{\epsilon_r} \frac{Q}{4\pi r^2} \hat{\mathbf{r}}.$$

Polariseringsvektor \vec{P} peker i samme retning som \vec{D} og \vec{E} , dvs. utover.

Oppgave 4. Magnetfelt

a) Total strøm i lederen finner vi ved å integrere strømtettheten $\vec{J}(r)$ over tverrsnittet av lederen. Arealelement normalt på strømretningen blir $dA = 2\pi r dr$.

$$\begin{aligned} I_0 &= \int_{\text{tverrsnitt}} \vec{J} \cdot d\vec{A} = \int_0^R J(r) \cdot 2\pi r dr \\ &= 2\pi J_0 \int_0^R \left(r - \frac{r^2}{R} \right) dr = 2\pi J_0 \left(\frac{1}{2}R^2 - \frac{1}{3}\frac{R^3}{R} \right) = \frac{\pi}{3} J_0 R^2. \end{aligned}$$

b) Med tangentiell \vec{B} overalt, og $B = |\vec{B}|$ kun avhengig av avstanden fra lederens senterakse, er det naturlig å velge "amperekurver" som sirkler med radius r , konsentriske med lederen. Amperes lov gir da

$$\oint \vec{B} \cdot d\vec{s} = \mu_0 I_{\text{encl}} \quad \Rightarrow \quad B_u(r) \cdot 2\pi r = \mu_0 I(r)$$

der $I(r)$ er strømmen som passerer innenfor (dvs., som er omsluttet av) sirkelen med radius r . Utenfor lederen er $I(r)$ som funnet i a) konstant for alle r :

$$I(r > R) = I_0 = \frac{\pi}{3} J_0 R^2,$$

som gir magnetfeltet for $r > R$:

$$B_u(r) = \frac{\mu_0}{2\pi r} \cdot I_0 = \frac{\mu_0}{2\pi r} \frac{\pi}{3} J_0 R^2 = \mu_0 J_0 \frac{R^2}{6r}.$$

c) Inni lederen finner vi

$$\begin{aligned} I(r < R) &= \int_0^r J(r') \cdot 2\pi r' dr' \\ &= 2\pi J_0 \int_0^r \left(r' - \frac{r'^2}{R} \right) \cdot dr' = 2\pi J_0 \left(\frac{1}{2}r^2 - \frac{1}{3}\frac{r^3}{R} \right) = \pi J_0 r^2 \left(1 - \frac{2r}{3R} \right). \end{aligned}$$

(Ser at uttrykket for $r = R$ stemmer med resultatet i a).) Fra Ampères lov (som gitt for B_u ovenfor) blir magnetfeltet inni lederen

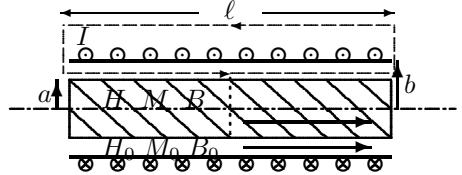
$$B_i(r) = \frac{\mu_0}{2\pi r} \cdot I(r < R) = \frac{\mu_0}{2\pi r} \pi J_0 r^2 \left(1 - \frac{2r}{3R} \right) = \frac{\mu_0 J_0}{2} r - \frac{\mu_0 J_0}{3R} r^2$$

Altså er

$$\underline{C_1 = \frac{1}{2}\mu_0 J_0} \quad \text{og} \quad \underline{C_2 = -\frac{\mu_0 J_0}{3R}}$$

Oppgave 5. Magnetisk materiale.

- a) Figuren viser et sidesnitt av solenoiden med jernkjernen. Strømmen I genererer feltstyrken H uavhengig av materialet inni solenoiden ($H = H_0$). Legger en Amperekurve som et rektangel med en sidekant (lengde ℓ) inni solenoiden og resten utenfor. Utenfor solenoiden tilnærmes $H = 0$ slik at $\oint \vec{H} d\vec{s}$ gir bidrag bare inni solenoiden:

$$\oint \vec{H} \cdot d\vec{s} = I \Rightarrow H\ell + 0 + 0 + 0 = IN \Rightarrow \underline{H = H_0 = IN/\ell = I n = 800 \text{ m}^{-1} \cdot 3,50 \text{ A} = 2,80 \text{ kA/m}},$$

der N er antall viklinger over solenoidens lengde ℓ .

Alle feltstørrelser peker mot høyre i solenoidens akseretning (høyrehåndsregel, fingre rundt solenoiden i strømretning og tommelen er vektorretningen). Vist med piler i figuren.

Merk at tangentkomponenten til \vec{H} er alltid kontinuerlig over ei grenseflate.

- b) Beregning av magnetiseringen fra den lineære relasjonen $M = \chi_m H$ gir

$$M_0 = (\mu_r - 1)H = (1 - 1) \cdot H_0 = \underline{0 \text{ A/m}},$$

$$M = (\mu_r - 1)H = (2000 - 1) \cdot H_0 = 5,60 \cdot 10^6 \text{ A/m}.$$

Men denne verdien for M er ikke mulig, da metning M_s inntrer ved en lavere verdi som oppgitt. Magnetiseringen vil derfor bli

$$\underline{M = M_s = 1,56 \cdot 10^6 \text{ A/m}}.$$

Verdier for magnetisk fluksstetthet fra $B = \mu_0(H + M)$:

$$B_0 = \mu_0(H_0 + 0) = 4\pi \cdot 10^{-7} \text{ Tm/A} \cdot 2800 \text{ A/m} = \underline{3,52 \text{ mT}},$$

$$B = \mu_0(H + M_s) = 4\pi \cdot 10^{-7} \text{ Tm/A} \cdot (2,80 + 1560) \cdot 10^3 \text{ A/m} = \underline{1,96 \text{ T}}.$$

Verdi for B hvis vi bruker oppgitt permeabilitet blindt og ikke bruker begrensning i metningsmagnetisering:

$$B' = \mu_r \cdot \mu_0 H = 2000 \cdot 4\pi \cdot 10^{-7} \text{ Tm/A} \cdot 2800 \text{ A/m} = 7,04 \text{ T}. \text{ Dette svaret er altså ikke riktig.}$$

c)

$$u_{B,0} = \frac{1}{2} B_0 H_0 = \frac{1}{2} \cdot 3,52 \text{ mT} \cdot 2,80 \text{ kA/m} = 4,928 \text{ TA/m} = 4,93 \text{ J/m}^3$$

$$u_B = \frac{1}{2} BH = \frac{1}{2} \cdot 1,96 \text{ T} \cdot 2,80 \text{ kA/m} = 2,744 \text{ kTA/m} = 2,75 \text{ kJ/m}^3.$$